

ЗМІСТ

Знайомся — Леся та Степан Бандери	6
Про отця Бандеру і дитинство малого Степана Тут дізнаєшся про те, де й коли народився Провідник ОУН	11
Діяльність в ОУН і перший арешт Тут дізнаєшся про те, яким був у житті Степан Бандера	21
Акт відновлення Української Самостійної Держави і німецький полон Тут дізнаєшся про те, за що Бандера боровся	29
Як убили Степана Бандеру Тут дізнаєшся про підступних убивць	39
Що сталося з батьком, братами і сестрами Степана Бандери Тут дізнаєшся про долю родини Бандер	45

Привіт!

Бібліотекарка
пані Ключ

Я бібліотекарка, і мені втрапили до рук невидимі ключі до неймовірного Часодому, звідкіля можна знайти шлях у всі книгозбірні, архіви та музеї, які існують чи будь-коли існували на нашій планеті. Тож маю тепер тисячу ключів і тисячі причин для подорожей. Адже я люблю подорожувати світом текстів і творити власні — й завдяки цьому стала Ключницею Часодому.

Хоч особа я вже доволі поважна, та до мене можна звертатися просто «пані Ключ». Бо коли втрапляєш у халепу, або коли хочеться дуже-дуже швидко про щось дізнатися, то вимовляти оте «ключниця» надто довго.

Для мене ж самої найбільша «халепка» та, що невидимі ключі не повісиш на гачок і не загубиш. Вони завжди з тобою, і тому весь час виникає спокуса відчинити ще бодай одні двері й зазирнути, хто там, за ними ☺. Адже за кожним текстом, за кожним винаходом, за кожною подією, та, власне, за усім, що створене будь-де у світі, ховається «історія життя» котроїсь людини.

Виявилося, що надзвичайно цікавих людей, доля яких пов'язана з Україною, можна зустріти у всі часи і в усіх куточках світу!

Відчиняти двері до їхніх «історій життя» так захопливо! Адже бібліотеки, архіви та музеї зберігають унікальні документи та речі, котрі дають змогу навіть через сотні років почути живі голоси з минулого!

Про всі зустрічі, що випали нашій чудовій команді та моїм друзям-письменникам, які ризикнули рушити з нами у подорож, тобі розповідатимуть книжки серії **«Родина — Україна»**.

А це — моя суперова команда!

Привіт!

Я — дух бібліотеки Бука. Май на увазі: моє ім'я офіційно пишеться на англійський манер «Book-A». Та менше з тим! У житті головне не ім'я, а бути у центрі подій! Обожаю всілякі «активності», «екологічність» і дискусії, а ще впертюхів, які шукають відповіді та твердо стоять на своєму.

Незгамовний дух
бібліотеки Бука

Архівний хробакок
Арх

Дозвольте відрекомендуватися!

Архіваріус Інкабулович Манускриптенко, до Ваших послуг!
Якщо старий добрий Google не має чого вам сказати — запитуйте мене.
У моїх архівних папках завжди знайдеться цікавеньке саме для вас!
І не зважайте на мої окуляри та мій вік. Гаррі Поттер теж був окуляриком і підлітком, але всі дівчатка світу його обожають!
До речі, раптом що, можете звати мене просто
«Арх» ☺

Я тобі не «малявка» і не «мишеня»!

Навіть не думав казати таке? От і добре! Я теж мовчатиму про ті світліни, де ви з друзями дуркували на повну і які ти «певно що видалив» ☺))

Комп і мережа — моє все! Я реальна дока в цій справі.

О! Так і зви мене — «Дока»! Ну, типу «doc»...

На «Докійко!» я точно не озвуся! Втямив?!!

Комп'ютерна мишка
Дока

Підспівуй! Цю пісню ти точно знаєш. Та й мандрувати у доброму товаристві з гарною піснею значно приємніше!

Батько наш — Бандера.

Україна — мати.

Ми за Україну

будем воювати.

Здогадуєшся, чому ми співаємо саме цю пісню? Бо невидимий ключ цього разу відчинив двері до Історико-меморіального музею Степана Бандери у селі Старий Угринів на Прикарпатті. А помандруємо ми одразу кількома цікавими місцями. Від невеличкого села на заході України до міста Мюнхен у Німеччині.

Нашим провідником стане людина, чиє прізвище — справжній символ нескореності.
Степан Бандера!

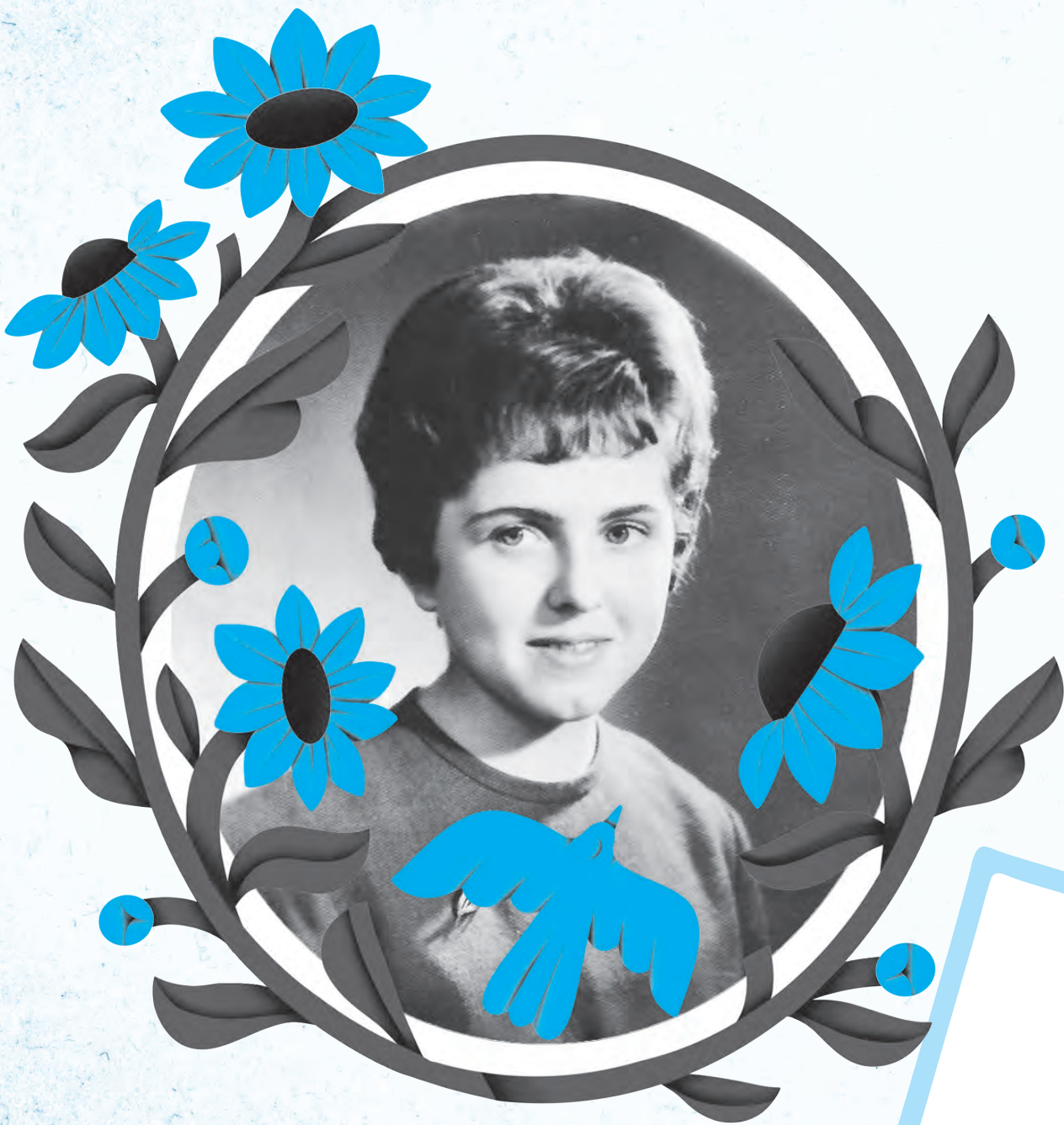
Бандерівцями досі називають усіх справжніх патріотів України. А ще цього прізвища наші вороги й досі бояться так, що у них аж жижки тремтять.

Уявляєш: на світі жили люди, для яких Степан Бандера був не пісенним героєм, а батьком!
І які кликали його ніжним словом «тато».

Нам з тобою про свого тата розкаже його донечка Леся.

Отож, уперед!

Ми поряд: підкажемо, розповімо,
пояснимо! ☺

Леся Бандера

Леся, молодша дочка Степана Бандери, народилася 27 серпня 1947 року в Німеччині, де на той час жила їхня родина. Вона мала сестричку Наталю та брата Андрія.

Володіла українською, англійською та німецькою мовами, добре знала французьку, іспанську, італійську, російську та португальську.

Їй подобалося малювати, вишивати, плести та писати вірші, які друкувалися в різних виданнях. Свої мистецькі роботи дарувала різним благодійним організаціям.

Попри усі життєві виклики, Леся Бандера була дуже скромною і водночас життєрадісною людиною.

Вчилася в Університеті Торонто, слухала лекції з філософії, сучасної історії. Працювала в університетській бібліотеці, в архівах Визвольного Фронту, згодом — в Українській майстерні художньої кераміки в Торонто. Як перекладачка співпрацювала з Дослідницьким інститутом «Україніка», редакцією газети «Шлях Перемоги», Комітетом людських прав при Світовому Конгресі Вільних Українців, який відстоював і захищав права етнічних українців у всьому світі.

Після вбивства батька тринадцятилітня дочка провідника ОУН почала вести щоденник, у якому писала про все як приємне, так і наболіле: про Бога, місце людини в цьому світі, першу любов, кіно, музику, морозиво та всякі дівочі пригоди.

А ще Леся все життя ніби говорила з татом, якого дуже любила, але спілкуватися з ним, на жаль, мала змогу лише дуже короткий час...

Лесі було дванадцять років, коли її батька Степана Бандеру було підступно вбито.

Ось що вона написала у щоденнику за 29-е червня 1960 року:

Нараз знов зійшли мої думки до тата.

Я часто мушу про тебе думати, у всім я тебе шукаю, у всім, що гарне, близьке, взагалі всюди я тебе шукаю, твою думку, твоє слово, твою любов, твою силу.

Коли я шукаю відповіді на мої питання, і як я їх знайду, то мені так є, так якби ти до мене говорив, ти мені радив, і коли я чую, що та відповідь є правильна, то я знаю, що ти мені її сказав, а через тебе мені її сказав Господь Бог. І тоді я така щаслива, бо знаю, хто мене охороняє, хто дає силу, хто дає віру, і що мені дає ту віру. Тоді я знаю, що так довго як цей охоронитель є над нами, ніяка кривда не станеться нам.

Слово **bandera** у багатьох сучасних європейських мовах має значення «прапор». А ще — «керівник», «провідник», «проводир». Людей, які наголошували на своїй українськості, наші вороги називали і досі називають бандерівцями — і для них це щось «дуже погане». Насправді ж бандерівцями були члени Організації Українських Націоналістів, вояки Української Повстанської Армії, та й нині мають за честь так називати себе свідомі українці, готові пожити за Україну навіть власним життям.

Степан Бандера народився 1 січня 1909 року в с. Старий Угринів Калуського повіту неподалік Івано-Франківська в родині греко-католицького священника. Він — друга дитина у багатодітній сім'ї. У родині Бандер було восьмеро дітей: Марта-Марія, Степан, Олександр, Володимира, Василь, Оксана, Богдан і Мирослава. Але Мирослава померла ще немовлям, тому залишилося семеро братів і сестер. І в усіх них була дуже непростя доля через їхню любов до України.

Степан Бандера з дитинства багато читав. Улюбленими його письменниками були Іван Франко, Тарас Шевченко та Леся Українка. Бандера знав шість мов, тож міг читати класику світової літератури в оригіналі.

Організував у рідному Старому Угринові театральний-співочий гурток. Мав добрий слух, співав у хорі. Любив патріотичні та релігійні пісні, колядував.

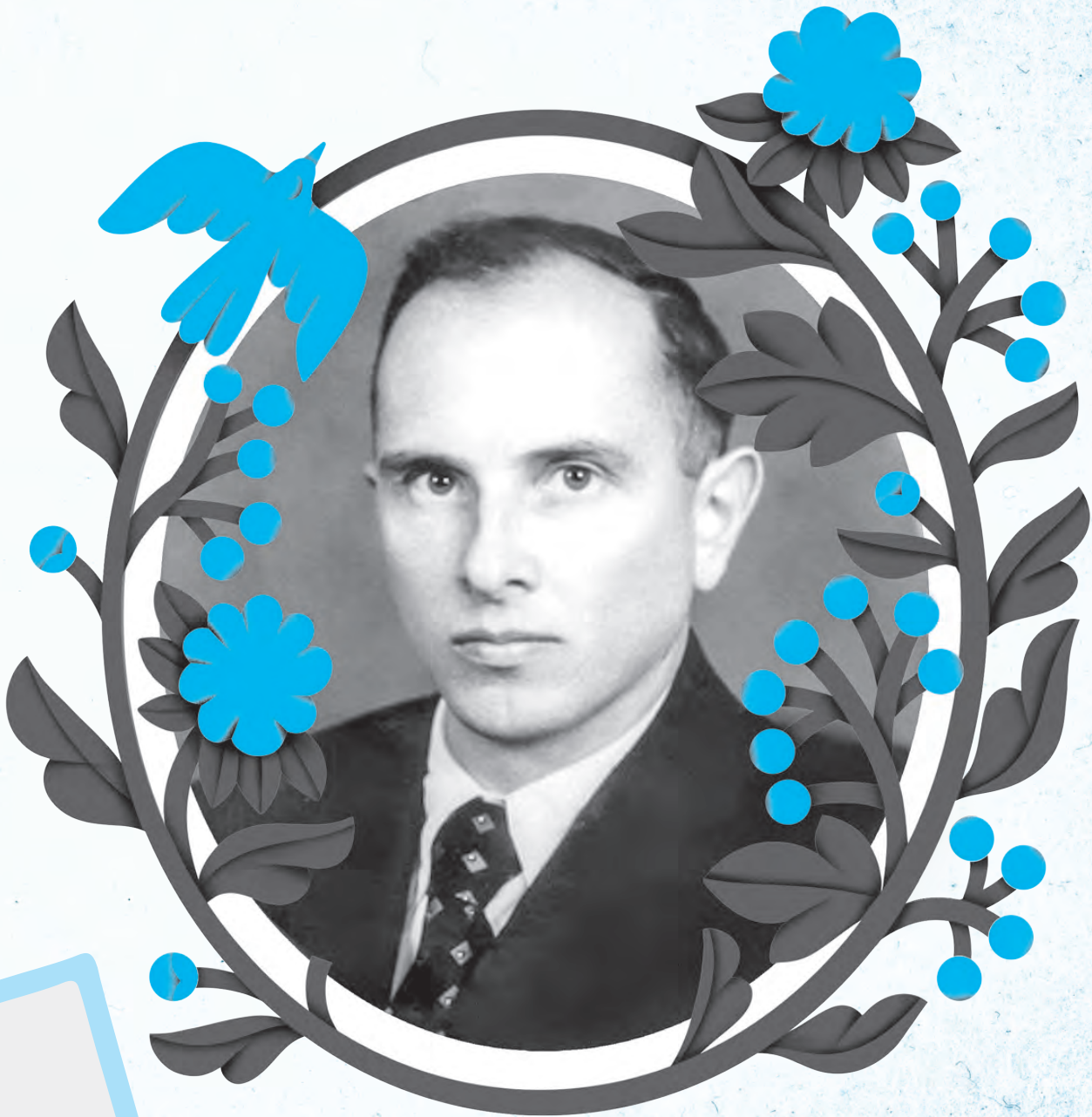
Із юності — у лавах борців за Україну. Все життя — у «Пласті». Заснував руханкове (себто спортивне) товариство «Луг». Деякий час працював у бюро товариства «Сільський господар» — за нинішніми уявленнями, це водночас агрофірма і освітня та юридична організація, яка навчала селян передовим методам господарювання та обстоювала їхні інтереси.

Та головною в житті Степана Бандери була політична боротьба за незалежну Україну. У цій боротьбі він став провідником ОУН і досягнув успіху завдяки фанатичній завзятості, силі волі, практичності, організаторській спроможності та ретельному дотриманню конспірації.

Поглянь, яку цитату Степана Бандери я знайшов у архіві.
Це рядки з його статті «Слово до українських націоналістів-революціонерів за кордоном» (1948).

В усякій боротьбі і в усякій розумній політиці сенс полягає в тому, щоб, жертвуючи малими частинами позиціями і вартостями, здобути головну мету. В цьому полягає всяка перемога, виграш. А пожертвовані, втрачені вартості — це ціна перемоги. Що більша мета, що тяжче змагання — то більші бувають жертви.

Степан Бандера

Будинок у Старому Угринові, де Степан Бандера народився і провів перші 10 років життя

Старий Угринів

Мирослава Бандера,
мати Степана Бандери